

RECLAMEBELEID

Gemeente
Zwartewaterland

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1 Algemene inleiding

Hoofdstuk 2 Juridisch kader

- 2.1 Grondwet
- 2.2 Wet op de Ruimtelijke Ordening en Woningwet
- 2.3 Algemene Plaatselijke Verordening (A.P.V.)

Hoofdstuk 3 Plan van Aanpak

Hoofdstuk 4 Beoordelingsaspecten permanente reclametekens

- 4.1 Gebiedsindeling
- 4.2 Algemene voorwaarden voor alle gebiedsindelen
- 4.3 Bebouwde kom
 - 4.3.1. Woongebieden
 - 4.3.2. Bedrijfsbebouwing
 - 4.3.3. Winkelgebieden
- 4.4 Bedrijventerrein
- 4.5 Sportterreinen
- 4.6 Buitengebied

Hoofdstuk 5 Tijdelijke reclametekens ter aankondiging van evenementen of anderszins en permanente verwijzingsborden voor recreatie-objecten

- 5.1 Inleiding
- 5.2 Beoordelingsaspecten tijdelijke reclametekens
- 5.3 Beoordelingsaspecten permanente verwijzingsborden voor recreatie-objecten

Hoofdstuk 6 Handhavingstraject

- 6.1 Handhavingsregime
- 6.2 Legalisering
- 6.3 Aanschrijving
- 6.4 Hoe omgaan met erg oude reclame-uitingen
- 6.5 Handhaving bouwvergunningplichtige reclameborden

Hoofdstuk 7 Bijlagen

- Bijlage 1 Van toepassing zijnde wetsartikelen
- Bijlage 2 Checklist
- Bijlage 3 Plan van aanpak.

Hoofdstuk 1 Algemene inleiding:

Onze leefomgeving wordt in toenemende mate beïnvloed door reclame. Steeds vaker worden reclame-uitingen verspreid en de tekens zelf worden steeds agressiever en opzichtiger. Voor een gemeente is het van belang om in een beleidsregel beoordelingscriteria vast te leggen, teneinde het fenomeen reclame beheersbaar te houden. Bovendien verschaft beleid aan belanghebbenden duidelijkheid omtrent de wijze waarop een verzoek tot reclame- of verwijzingsbord in voorkomende gevallen wordt toetst. Tevens helpt een beleidsregel bij een goede afronding van het eventueel te volgen handhavingstraject. De te stellen voorwaarden dienen enerzijds in redelijke mate tegemoet te komen aan de wens tot promoten en bewegwijzeren en anderzijds aan de inpassing daarvan in het karakter van de omgeving.

Reclame heeft raakvlakken met allerlei wetgeving zoals de Grondwet (vrijheid van meningsuitingen), de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO), de Woningwet, de Monumentenwet, het Bouwbesluit, de bouwverordening, de monumentenverordening en de Algemeen Plaatselijke Verordening (APV). In het voeren van reclamebeleid dient zoveel mogelijk afstemming gezocht te worden tussen het beleid dat in het kader van de Woningwet gevoerd kan worden en het beleid, dat op basis van de APV en het privaatrecht kan worden toegepast. Zoveel mogelijk eenduidigheid is gewenst om de schijn van willekeur te voorkomen.

Deze notitie is tot stand gekomen onder het regiem van de Woningwet 1992, laatstelijk gewijzigd in april 2000. Dat wil zeggen dat nog geen rekening is gehouden met het te wijzigen artikel 12 van de Woningwet ten aanzien van het welstandsvereiste. De wijziging voorziet in een welstandstoets die uitsluitend mag plaatsvinden aan de hand van criteria die zijn neergelegd in een door de gemeenteraad vastgestelde welstandsnota. Wanneer op enig moment het nieuwe artikel 12 rechtskracht krijgt dient met betrekking tot deze notitie voor “welstandstoets” de welstandstoets op basis van de welstandsnota te worden gelezen. Het is niet zo dat de in deze nota opgenomen foto’s foutieve reclame-uitingen bevatten.

Hoofdstuk 2 Juridisch kader.

2.1 Grondwet

Artikel 7 van de Grondwet regelt de vrijheid van meningsuiting. Lid 1 van dit artikel luidt als volgt: *Niemand heeft voorafgaand verlof nodig om door de drukpers gedachten of gevoelens te openbaren, behoudens ieders verantwoordelijkheid volgens de wet.*

In lid 4 van dit artikel is geregeld dat de drukpersvrijheid niet van toepassing is op het maken van handelsreclame. Hierdoor wordt niet alleen de censuur uitgesloten, maar ook het voorafgaand verlof van het openbaar gezag om geschriften niet zijnde handelsreclame openbaar te maken. De wet bepaalt dus dat de overheid bij ideële reclame slechts voorwaarden mag stellen aan de distributie met het oog op de bescherming van de openbare orde. Voor handelsreclame geldt deze beperking niet. Gelet hierop heeft deze notitie betrekking op handelsreclame en niet op ideële reclame. Onder handelsreclame wordt verstaan: *iedere openbare aanprijzing van goederen of diensten, waarmee kennelijk wordt beoogd een commercieel belang te dienen.*

2.2 Wet op de Ruimtelijke Ordening en Woningwet.

In een bestemmingsplan kan in beginsel geen reclamebeleid worden opgenomen, omdat deze ruimtelijke relevantie mist. Alleen wanneer het reclame-uitingen betreft die tevens bouwwerk zijn in de zin van de Woningwet komt het bestemmingsplan in beeld.

Indien een vergunningaanvraag voor het plaatsen/aanbrengen van een reclameobject binnen de bepalingen van de Woningwet valt dient toetsing plaats te vinden aan:

- Bestemmingsplanbepalingen;
- Technische eisen volgens het Bouwbesluit
- Bepalingen in de Bouwverordening
- Redelijke eisen van welstand.

Onder de werking van de Woningwet vallen in relatie tot deze notitie *alle bouwwerken, geen gebouwen zijnde, van enige omvang en die direct of indirect met de ondergrond zijn verbonden en die ten doel hebben om reclame te maken.* Vergunningvrije bouwwerken ex artikel 43 Woningwet zijn hiervan uitgezonderd. Mobiele reclames van enige omvang met een permanent karakter moeten wel worden gezien als een bouwwerk ingevolge de Woningwet.

Bij strijdigheid met één van de toetsingsgronden moet de bouwvergunning worden geweigerd. Of een reclame-uiting op een bepaalde plaats acceptabel is, is met name afhankelijk van de vraag of de uiting voldoet aan redelijke eisen van welstand. Deze eis is opgenomen in zowel de Woningwet als in de APV. In de gemeentelijke bouwverordening zijn in artikel 9.1 welstandscriteria opgenomen. Deze criteria blijven buiten beschouwing wanneer een beleidsregel als de onderhavige met betrekking tot de visuele kwaliteit van de gebouwde omgeving door de gemeenteraad is geformuleerd en openbaar gemaakt.

2.3 Algemene plaatselijke verordening (APV)

De Algemene plaatselijke verordening vormt in dit kader een aanvulling op de Woningwet. Als een reclameconstructie is aan te merken als een bouwwerk in de zin van de Woningwet komt toetsing aan de APV niet meer in beeld. Het is mogelijk dat naast een bouwvergunning op grond van de Woningwet ook een vergunning op grond van de APV benodigd is. Dit is het geval indien er zaken spelen die niet via de Woningwet kunnen worden geregeld maar wel via de APV. Voorbeelden hiervan zijn de verkeersveiligheid of de voorkoming of beperking van overlast door de reclame-uiting.

De relevante artikelen uit de APV die betrekking hebben op reclame-uitingen zijn als bijlagen bij deze notitie gevoegd.

Hoofdstuk 3 Plan van aanpak.

In eerste instantie dient het buitengebied gevrijwaard te worden van illegale reclame-uitingen. In een later stadium zullen de kernen (bebouwde kom) gevrijwaard moeten worden van illegale reclame-uitingen (in de volgorde zoals aangegeven in hoofdstuk 4). Ten behoeve van deze vrijwaring van illegale reclame-uitingen dient een plan van aanpak te worden opgesteld. Dit plan van aanpak, inclusief de uit te voeren inventarisatie, heeft het volgende doel. Er wordt in kaart gebracht op welke wijze, door wie, en in hoeveel tijd eventuele illegale reclame-uitingen, in eerste instantie in het buitengebied, kunnen worden aangepakt.

Indien de voorstellen in dit plan van aanpak akkoord worden bevonden door het college kan het vervolg van het handhavingstraject in gang worden gezet en door de raad worden vastgesteld. Het gaat daarbij globaal om de volgende activiteiten:

- Onderzoek per reclame-uiting; van wie / wiens grond / vergunning?
- Eventueel aanschrijvingen bestuursdwang doen uitgaan bij illegale situaties
- Bezwaar en Beroep

N.B. Het is van groot belang dat de handhaving op een gedegen manier wordt opgezet. De specifieke beleidsregels waaraan de reclame-uitingen getoetst moeten worden (wat is waar wel en wat is niet toegestaan), zijn opgesteld in nauw overleg tussen de verschillende afdelingen (Bouw- en Milieuzaken en Ruimtelijke Ontwikkeling), welstand en het college.

4.3 Bebouwde kom

4.3.1 Woongebieden

In een gebied dat hoofdzakelijk is ingericht voor woondoeleinden passen geen reclametekens. Er ontbreekt immers een relatie tussen het woonmilieu en reclame-uitingen. Een uitzondering hierop vormen woningen met een praktijkruimte voor het uitoefenen van een vrij beroep, zoals een arts, architect of verzekeringsadviseur. In dergelijke gevallen is een bescheiden aanduiding (max. 0,50 m1 x 0,50 m1) aanvaardbaar op- of aan de gevel t.p.v. de bedrijfstoegang. Bij aanwezigheid van voortuinen is plaatsing van één bord in de tuin denkbaar, mits zorgvuldig (als tuinmeubel) vormgeven en geïntegreerd in het tuinontwerp.

4.3.2 Bedrijfsbebouwing

Voor bedrijfsbebouwing met een positieve bestemming in een woonomgeving gelden de volgende uitgangspunten. Alleen aanduidingen die betrekking hebben op de naam en de aard van het bedrijf zijn toelaatbaar. Per gebouw mag in principe niet meer dan één reclametecken gelijktijdig zichtbaar te zijn. Uitzondering hierop kan gemaakt worden voor gebouwen die gevels aan meer dan één straat hebben. Het aantal aanduidingen blijft dan één per naar de straat gekeerde gevel. Ook hier gelden weer de algemene uitgangspunten met betrekking tot vormgeving, kleurstelling en plaatsing ten opzichte van het gevelvlak.

4.3.3 Winkelgebieden

In gebieden met een uitgesproken winkel en/of promenade karakter zijn de mogelijkheden tot reclamevoering ruimer dan in woongebieden. Gezien de grote vormverscheidenheid van winkelgebieden en reclames, is het niet mogelijk richtlijnen te formuleren die 100% uitsluitel geven over de aanvaardbaarheid van reclames.

- Algemeen kan gesteld worden dat reclames op winkelniveau, dat wil zeggen het begane grondniveau, geplaatst dienen te worden zodat een directe en logische relatie tussen het reclametecken en de functie ontstaat en de overlast voor eventuele bovenwoningen beperkt wordt (bij voorkeur tussen de bovenkant van de winkelpui en de onderdorpel van de 1e verdiepingkozijnen).
- In het winkelverspreidingsgebied zijn per bedrijf maximaal één aanzichtreclame en twee uitsteekreclames mogelijk, mits een goed uitgewerkt ontwerp van een positief welstandsadvies wordt

voorzien is een grotere ofwel een uitgebreidere reclame-uiting ook mogelijk (reclame-uitingen die aansluiten bij die van grote landelijke winkelketens);

- Voor de rest van de winkels in andere gebieden dan het winkelgebied is maximaal één aanzicht- en één uitsteekreclame mogelijk;
- Plaatsing tegen een luifel, is beter dan plaatsing (loodrecht) op de luifel. Loodrecht onder de luifel bestaat vaak de mogelijkheid op bescheiden maar effectieve wijze reclame te voeren;
- Indien geen luifel aanwezig is, kan een lichtbak op de gevel aangebracht worden mits de afmetingen en plaatsing afgestemd worden op de gevel opzet;
- Reclames hoog aan de gevel zullen afhankelijk van de situering en de plaats aan de gevel slechts zeer incidenteel kunnen worden toegestaan;
- Reclames mogen maximaal 75 cm. uitsteken buiten de gevel waaraan de reclame-uiting is bevestigd;
- De onderzijde van de uitsteekreclames dient minimaal 2.30 m1. Boven het wegdek c.q. het trottoir te worden aangebracht;
- Een en ander is ook van toepassing op horecagelegenheden. Over het algemeen kan gesteld worden dat bij de beoordeling van een reclameteken op een horecapand het gebruik, de hoeveelheid van reclametekens, het gebied waarin het pand zich bevindt en de omvang van het pand een belangrijke rol spelen. Voor zover gebruik wordt gemaakt van losse reclameborden (niet op of aan de gevel bevestigd) mag de totaalhoogte maximaal 1,20 m bedragen en moet er een directe en logische relatie met het pand bestaan;
- Gezien de specifieke aard van een aantal winkels in de gemeente Zwartewaterland die met hun groter assortiment (huishoudelijke artikelen) inspelen op de kleine omvang van de kernen is een wat ruimere hoeveelheid reclames dan gebruikelijk aanvaardbaar tot een max. van 3 soorten. Bij deze hoeveelheid reclame-uitingen kan worden voorkomen dat een ontsierende opeenhoping (en elkaar overschreeuwen) ontstaat;

4.4 Bedrijventerreinen.

Bij bedrijventerreinen kan een onderscheid gemaakt worden tussen naam-, beroeps- en/of productaanduiding met een directe relatie tot het betreffende bedrijf, verwijzingsreclame c.q. routeborden op het bedrijventerrein en een gezamenlijke presentatie van de bedrijven m.b.t. bijvoorbeeld masten bij de entree van het terrein.

Gezien de grotere schaal van de gebouwen en het utilitaire karakter, is hier een grotere hoeveelheid reclame denkbaar. Uitgangspunt blijft dat de reclame op een logische plaats tegen of op het gebouw aangebracht dient te worden, bijvoorbeeld bij de entree, op de dakrand en afgestemd te zijn op de massa c.q. gevelopzet.

Los geplaatste ornamenten zijn denkbaar, mits zorgvuldig vormgeven, geplaatst bij de toegang tot het bedrijf en qua hoogte afgestemd op het kantoorgedeelte van het bedrijf met een maximum hoogte van 3,50 m.

Routeborden in één uniform kader zijn wenselijk. Per terrein zal een dergelijk kader moeten worden ontwikkeld en vormgeven.

Een gezamenlijke presentatie bij de entree van het bedrijventerrein is denkbaar eventueel in combinatie met een plattegrond en routebeschrijving. Een zorgvuldige vormgeving is dan essentieel. De hoogte dient beperkt te blijven tot maximaal 5 m.

4.5 Sportterreinen.

Sportterreinen zijn meestal in een groene omgeving gesitueerd. Het verdient aanbeveling één uniform systeem te ontwikkelen. Reclame-uitingen, gericht op het complex zelf zijn denkbaar (borden rond het (voetbal)veld, naamsaanduiding op kantine), indien de naar de natuur gekeerde zijde donker van kleur is en de hoogte gerekend vanaf maaiveld maximaal 1,20 m bedraagt of het bestemmingsplan moet anders voorschrijven.

Reclame-uitingen van sponsors zijn aanvaardbaar mits deze gezamenlijk bij of nabij de toegang van het sportterrein zijn gesitueerd en elkaar niet overschreeuwen.

4.6 Buitengebied.

Reclameborden en aankondigingen horen niet thuis in het buitengebied. Ze passen niet bij het karakter van de omgeving en vormen een visuele vervuiling. Zeker nu het recreatieve karakter van het buitengebied steeds meer aandacht krijgt, is het van belang het karaktersverschil tussen de bebouwingskernen en het buitengebied te bewaren c.q. te versterken. Borden die niet zichtbaar zijn vanaf een voor het publiek toegankelijke plaats zoals de openbare weg, een vaarwater uitgezonderd.

Bij agrarische bedrijven is het wel mogelijk om op het eigen terrein kleine bordjes te plaatsen (bijvoorbeeld "eieren/auto te koop"), bovendien is een naamsaanduiding op de stal of het bedrijfsgebouw mogelijk. Ook bij positief bestemde niet-agrarische bedrijven is één aanduiding toelaatbaar, mits de afmetingen niet meer dan 2 m² bedragen. De opschriften dienen te zijn opgenomen in de architectonische opbouw van de gevel en dienen daaraan zo mogelijk bij te dragen. Plaats, afmeting en kleur worden mede daardoor bepaald. Het is zeker niet ondenkbaar dat in bepaalde gevallen de maximale afmetingen nog te ruim zijn.

Lichtreclames passen niet in het buitengebied en zullen met name 's avonds als zeer dominant en opzichtig ervaren worden. Daarom is het plaatsen van lichtreclames in het buitengebied niet toelaatbaar. Op verwijsborden voor recreatieobjecten wordt in hoofdstuk 5 ingegaan

Hoofdstuk 5 Tijdelijke reclametekens ter aankondiging van evenementen of anderszins en permanente verwijzingsborden voor recreatie-objecten.

5.1 Inleiding

Aan de rand van de bebouwde kom van de kernen binnen de gemeente bevinden zich reeds informatiedragers, zoals gemeenteplattegronden en publicatieborden. In Zwartsluis en Hasselt zijn publicatieborden aanwezig waarop teksten van evenementen e.d. aangebracht kunnen worden (door middel van bijvoorbeeld inschuiven van teksten). Denkbaar is dat dergelijke borden ook op nader te bepalen plaatsen in Genemuiden geplaatst kunnen worden.

Onder tijdelijke reclametekens worden die borden of spandoeken verstaan waarop reclame gemaakt wordt voor een bepaald (commercieel) evenement, opening van een bedrijf, aankondiging van een collecte, etc. of reclame op bouwplaatsen.

Op grond van artikel 2.1.5.1. van de Algemene Plaatselijke Verordening (A.P.V.) bestaat de mogelijkheid om een vergunning te krijgen van burgemeester en wethouders om de weg of een weggedeelte te gebruiken anders dan overeenkomstig de bestemming daarvan. Voor de toepassing van dit artikel moet gedacht worden aan het plaatsen van reclameborden c.q. zuilen, containers, driehoeksborden etc.

Een vergunning kan worden geweigerd:

- a. indien het beoogde gebruik schade toebrengt aan de weg, gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de weg of het doelmatig en veilig gebruik daarvan, dan wel een belemmering kan vormen voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg.
- b. indien het beoogde gebruik hetzij op zichzelf, hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand.
- c. In het belang van de voorkoming of beperking van overlast voor gebruikers van het in de nabijheid gelegen onroerend goed.

Samenvattend kan op grond van artikel 2.1.5.1. van de A.P.V. worden opgetreden tegen reclameborden langs wegen, voor zover ze niet in weilanden of op andere afgebakende terreinen zijn aangebracht.

Op grond van artikel 4.7.2. van de A.P.V. kan tegen reclameborden worden opgetreden indien de borden aan een onroerende zaak, in weilanden of op anders afgebakende terreinen zijn geplaatst. In lid f van dit artikel staat: opschriften en aankondigingen van kennelijk tijdelijke aard, voor zolang zij feitelijke betekenis hebben, mits van het aanbrengen ervan tevoren door of vanwege de rechthebbende of de hoofdgebruiker van het onroerend goed schriftelijke kennisgeving is gedaan aan burgemeester en wethouders en dit college niet binnen 14 dagen na ontvangst van die kennisgeving van enig bezwaar heeft doen blijken.

Samenvattend kan op grond van artikel 4.7.2. worden opgetreden tegen reclameborden binnen en buiten de bebouwde kom in weilanden of andere afgebakende terreinen.

5.2 Beoordelingsaspecten tijdelijke reclametekens.

Voor de herindeling werd in de voormalige gemeenten uitsluitend medewerking verleend aan het plaatsen van reclameborden ten behoeve van plaatselijke evenementen en niet-commerciële evenementen die plaatsvonden in de directe omgeving van de gemeente. In verband met de verkeersveiligheid en om het uiterlijk van de gemeente niet te zeer aan te tasten dienen tijdelijke reclameborden aan de volgende voorwaarden te voldoen.

- De maximale tijdsduur voor de plaatsing van een reclamebord ter aankondiging van een evenement of incidentele gebeurtenis bedraagt veertien dagen. De borden dienen uiterlijk twee dagen na het plaatsvinden van het evenement te zijn verwijderd.
- De borden mogen alleen worden geplaatst op de grond tegen lichtmasten, waaraan geen verkeersborden of -tekens zijn bevestigd, niet op, aan of rond bomen, verkeersborden of ander straatmeubilair. Er zullen lichtmasten voor deze functie worden vastgelegd. Borden die geplaatst zijn tegen niet aangewezen lichtmasten zullen zonder waarschuwing worden verwijderd.
- Plaatsing en bevestiging moet zodanig geschieden dat de verkeersveiligheid niet in gevaar wordt gebracht en dat aan de lantaarnpalen op geen enkele wijze schade wordt toegebracht; eventueel geconstateerde schade zal in rekening worden gebracht.
- De maximale omvang van een reclamebord dat geplaatst zal worden tegen een lantaarnpaal mag 122 x 61 cm (= standaardmaat) bedragen.

Aan de plaatsing van tijdelijke borden ten behoeve van bouwwerkzaamheden, de verkoop of verhuur van (bedrijfs)panden, anders dan op eigen terrein wordt geen medewerking verleend.

5.3 Beoordelingsaspecten permanente verwijzingsborden voor recreatie-objecten

Ten aanzien van de verwijzingsborden voor recreatie-objecten binnen de bebouwde kom, zoals horecagelegenheden, toeristische voorzieningen en gemeentelijke instellingen, wordt een uniform bewegwijzeringsstelsel voorgestaan. Dit betekent dat de borden in een vaste vormgeving en kleurstelling moeten worden uitgevoerd. De kosten verbonden aan de borden komen voor rekening van de bedrijven of instellingen.

Alleen bedrijven en instellingen die positief zijn bestemd binnen, of niet in strijd zijn met de geldende bestemmingsplannen komen in aanmerking voor verwijzingsborden. Gedacht moet worden aan VVV kantoren, specialiteitenrestaurants, kaas- en ijsboerderijen, ambachtelijke bedrijfjes, musea en galerieën, kinderboerderijen. Per bedrijf of instelling in de bebouwde kom mogen borden worden geplaatst. Buiten de bebouwde kom zal t.a.v. de hoeveelheid borden, afhankelijk van de ligging van geval tot geval beoordeeld moeten worden.

Hoofdstuk 6 Handhavingtraject

Daar waar reclame-uitingen geplaatst zijn, zonder vergunning, welke in strijd zijn met deze beleidsregel zal handhavend opgetreden moeten worden. De regelgeving op grond waarvan illegale situaties ongedaan konden worden bestaan al. Het probleem van een succesvol handhavingsbeleid ligt hem veel meer in de volgende zaken;

- Juiste toepassing van het juridisch kader: beoordelen onder welke regelgeving het betreffende reclamebord valt;
- Keuzen maken voor het toe te passen beleid: Wat staat de gemeente toe, wat staat zij niet meer toe, bijvoorbeeld als het gaat om verwijsborden;
- De daadwerkelijke handhaving een goede plaats geven binnen de bestaande organisatie, zodat dit meegenomen wordt in het reguliere werk;

6.1 Handhavingsregime

In de A.P.V. is in hoofdstuk 4 een vergunningsplicht vastgelegd voor ontsierende, hinderlijke of gevaarlijke reclames (zie bijlage)

De grondslag van het verbod op ontsierende, hinderlijke of gevaarlijke reclames ligt dus in de A.P.V.. De belangrijkste regeling die in artikel 3 wordt genoemd is de Woningwet. Op grond van artikel 40 lid 1 van de Woningwet is het verboden te bouwen zonder of in afwijking van een vergunning van burgemeester en wethouders (bouwvergunning).

Uit jurisprudentie is inmiddels gebleken, dat vrijwel elk reclamebord als een bouwwerk kan worden aangemerkt. Als sprake is van een bouwwerk zijn de Woningwet en de gemeentelijke bouwverordening van toepassing. De volgende stap in het handhavingstraject is dan de toetsing of al dan niet legalisering mogelijk is. Toetsing van de reclame-uiting aan het geldende bestemmingsplan en de welstandseisen zal dit moeten uitwijzen.

In artikel 2.1.5.1. van de A.P.V. is aangegeven dat het aanbrengen van voorwerpen en / of stoffen op, aan of boven de weg niet is toegestaan zonder vergunning van burgemeester en wethouders (b.v. uithangborden, spandoeken, etc.)

Los van al het bovenstaande is er nog een artikel in de A.P.V. dat van toepassing kan zijn op een reclame-uiting, artikel 5.1.6. Dit artikel betreft het maken van reclame door middel van reclamevoertuigen, hiervoor is ontheffing vereist van burgemeester en wethouders.

6.2 Legalisering

Als een reclame-uiting, na toetsing aan de wettelijke regelingen en het gemeentelijke beleid toch kan blijven bestaan, mits daar een vergunning voor wordt aangevraagd, kan van gemeentewege het traject om tot vergunningverlening te komen worden ingezet. De eigenaar van de reclame-uiting wordt hierbij verzocht een vergunning voor zijn reclame-uiting aan te vragen. De vergunningaanvraag kan vervolgens als een reguliere aanvraag worden meegenomen in de bestaande procedures. Hierbij moet echter niet vergeten worden, dat voor deze reclame-uitingen sprake is van een inhaalslag binnen de gemeente Zwartewaterland.

6.3 Aanschrijving

Als een bepaalde reclame-uiting na toetsing aan het wettelijke kader en het gemeentelijke beleid niet voor legalisering in aanmerking komt, moet ervoor gezorgd worden dat de reclame-uiting via bestuursdwang verdwijnt. De weg die hierbij het best bewandeld kan worden is die van de bestuurlijke aanschrijving. In de Gemeentewet, in samenhang met hoofdstuk 5 van de Algemene Wet Bestuursrecht (Awb), wordt hiervoor het wettelijk kader gegeven. In artikel 125 Gemeentewet is geregeld dat het gemeentebestuur bevoegd is tot toepassing van bestuursdwang.

In artikel 5:21 tot en met 5:31 Awb is geregeld hoe de bestuursdwang uitgevoerd wordt. In plaats van een aanschrijving bestuursdwang zou ook een dwangsom kunnen worden opgelegd, maar dat wordt in dit kader minder wenselijk geacht:

- Handhaving bij dwangsom is arbeidsintensiever dan bij bestuursdwang, aangezien bij een dwangsom vaker controles dienen plaats te vinden.
- Als de reclame-uiting na de gestelde termijn niet door de eigenaar verwijderd is, heeft het door de gemeente zelf verwijderen van de reclame-uiting het voordeel dat het in de oude situatie herstellen over het algemeen erg eenvoudig is: de reclame-uiting verwijderen is voldoende. Bovendien wordt de eigenaar daarmee de reclame-uiting ontnomen zodat in elk geval de betreffende reclame-uiting niet opnieuw geplaatst kan worden.

Artikel 5:21 Awb geeft de definitie van bestuursdwang:

Onder bestuursdwang wordt verstaan: het door feitelijk handelen door of vanwege een bestuursorgaan optreden tegen hetgeen in strijd met bij of krachtens enig wettelijk voorschrift gestelde verplichtingen is of wordt gedaan, gehouden of nagelaten.

Artikel 5:22 geeft aan dat er een wettelijke grondslag vereist is voor toepassing van bestuursdwang.

Na het hierboven al veelvuldig genoemde artikel 4.7.2. A.P.V. volgt artikel 4.7.3. A.P.V., met als kop “aanschrijving”. Dit artikel betreft de aanschrijving van de uitzonderingsgevallen die in artikel 4.7.2. lid 2 genoemd zijn. Als dergelijke reclame-uitingen de veiligheid van het verkeer in gevaar brengen of ernstige hinder voor de omgeving veroorzaken, hebben burgemeester en wethouders de bevoegdheid een aanschrijving te doen uitgaan.

6.4 Hoe omgaan met erg oude reclame-uitingen.

Een groot aantal reclame-uitingen staan al heel lang binnen onze gemeente. Het gegeven lange tijd niet tegen illegale reclame-uitingen is opgetreden, levert de overtreder geen rechten op. Wel is het zo dat naarmate de illegale situatie langer gedooft is, er meer redenen zijn om een overgangsregeling te treffen, omdat de zorgvuldigheid vereist dat rekening wordt gehouden met de belangen die de overtreder heeft. Het beleid mag worden veranderd, maar niet heel plotseling. Daarom wordt voorgesteld de volgende termijnen te hanteren: Reclame-uitingen die geplaatst worden na vaststelling van het nieuwe beleid dienen binnen 3 dagen na aanschrijving te worden verwijderd (lik op stuk beleid);

Voor de overige reclame-uitingen wordt een termijn gerekend van 4 maanden om deze te (laten) verwijderen. Met een termijn van 4 maanden is het voor de eigenaren van de reclame-uitingen mogelijk om op een andere manier naamsbekendheid te krijgen. Hiermee moet namelijk op grond van een uitspraak van de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State rekening mee worden gehouden.

6.5 Handhaving bouwvergunningplichtige reclameborden.

Om landschapsvervuiling en wildgroei tegen te gaan zal er van gemeentewege actief opgetreden moeten worden tegen illegaal geplaatste bouwvergunningplichtige reclameborden in de bebouwde kom en voor zover van toepassing in het buitengebied.

Op grond van artikel 100 van de Woningwet voorziet het gemeentebestuur in het bouw- en woningtoezicht dat in elk geval de taak heeft binnen de gemeente toezicht uit te oefenen op de naleving van de bij of krachtens deze wet gegeven voorschriften. Het opsporen van illegaal geplaatste reclameborden zal, voor zover deze vallen onder de werking van de Woningwet geschieden door de ambtenaren bouw- en woningtoezicht.

Voor het van kracht worden van deze beleidsregel zal een inventarisatie worden gemaakt van reeds aanwezige borden (nulmeting). Foto's zullen als bijlage bij deze beleidsregel worden gevoegd. Eigenaren van reclame-uitingen die reeds bestaan op het moment van de nulmeting en die voldoen aan deze beleidsregel zullen geen aanvraag hoeven doen om hun reclame-uiting te legaliseren. Daarentegen zal tegen reclame-uitingen die niet passen binnen deze beleidsregel handhavend opgetreden dienen te worden conform deze beleidsregel. Nieuwe verzoeken zullen worden getoetst aan deze notitie.

Hoofdstuk 7 Bijlagen

Bijlage 1	Van toepassing zijnde wetsartikelen
Bijlage 2	Checklist
Bijlage 3	Lijst met afgegeven vergunningen t.a.v. reclame-uitingen
Bijlage 4	Plan van aanpak.

Bijlage 1

Artikelen uit de A.P.V. waarnaar in de beleidsregel verwezen wordt.

Begripsomschrijvingen

Artikel 1.1

In deze verordening wordt verstaan danwel mede verstaan onder:

A Weg:

1. alle voor het openbaar verkeer openstaande wegen of paden met inbegrip van de daarin liggende bruggen en duikers en de tot die wegen of paden behorende bermen en zijkanten, alsmede de aan de wegen liggende en als zodanig aangeduide parkeerterreinen;
2. de - al dan niet met enige beperking - voor het publiek toegankelijke pleinen en open plaatsen, parken, plantsoenen, speelweiden, bossen en andere natuurterreinen, ijsvlakten en aanlegplaatsen voor vaartuigen;
3. de voor het publiek toegankelijke stoepen, trappen, portieken, gangen, passages en galerijen, welke uitsluitend tot voor bewoning in gebruik zijnde ruimte toegang geven en niet afsluitbaar zijn;
4. andere voor het publiek toegankelijke, al dan niet afsluitbare stoepen, trappen, portieken, gangen, passages en galerijen; de afsluitbare alleen gedurende de tijd dat zij niet door of vanwege degene die daartoe naar burgerlijk recht bevoegd is, zijn afgesloten.

Artikel 2.1.5.1

Voorwerpen of stoffen op, aan of boven de weg

1. Het is verboden zonder vergunning van burgemeester en wethouders de weg of een weggedeelte te gebruiken anders dan overeenkomstig de bestemming daarvan.
2. Het in het eerste lid bepaalde is niet van toepassing op:
 - a. vlaggen, wimpels en vlaggenstokken, indien zij geen gevaar of hinder kunnen opleveren voor personen of goederen en niet voor commerciële doeleinden worden gebruikt;
 - b. zonneschermen, mits deze zijn aangebracht boven het voor voetgangers bestemde gedeelte van de weg en mits:
 - geen onderdeel zich minder dan 2,2 meter boven dat gedeelte bevindt;
 - geen onderdeel van het scherm, in welke stand dat ook staat, zich op minder dan 0,5 meter van het voor het rijverkeer bestemde gedeelte van de weg bevindt; en geen onderdeel verder dan 1,5 meter buiten de opgaande gevel reikt;
 - c. de voorwerpen of stoffen, die noodzakelijkerwijze kortstondig op de weg gebracht worden in verband met laden of lossen ervan en mits degene die de werkzaamheden verricht of doet verrichten ervoor zorgt dat onmiddellijk na het beëindigen daarvan, in elk geval vóór zonsondergang, de voorwerpen of stoffen van de weg verwijderd zijn en de weg daarvan gereinigd is;
 - d. voertuigen;
 - e. voorwerpen of stoffen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard;
 - f. standplaatsen als bedoeld in artikel 5.2.3.
3. Het is verboden op, in, over of boven de weg voorwerpen of stoffen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard te plaatsen, aan te brengen of te hebben, indien deze door hun omvang of vormgeving, constructie of plaats van bevestiging schade toebrengen aan de weg, gevaar opleveren voor de bruikbaarheid van de weg of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan, danwel een belemmering vormen voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg.
4. Voor de toepassing van het tweede lid, onder c wordt onder weg verstaan hetgeen artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994 daaronder verstaat.
5. Een vergunning bedoeld in het eerste lid kan worden geweigerd:
 - a. indien het beoogde gebruik schade toebrengt aan de weg, gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de weg of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan, danwel een belemmering kan vormen voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg;
 - b. indien het beoogde gebruik hetzij op zichzelf, hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand;
 - c. in het belang van de voorkoming of beperking van overlast voor gebruikers van de in de nabijheid gelegen onroerende zaak.
6. Het in het eerste lid bepaalde geldt niet voor zover op de Wet milieubeheer gebaseerde voorschriften, de Woningwet, het Rijkswegenreglement, van toepassing zijn of voor zover er sprake is van een evenement als bedoeld in artikel 2.2.1, waarvoor vergunning is verleend.

Artikel 4.7.2

Ontsierende, hinderlijke of gevaarlijke reclames e.d.

1. Het is de rechthebbende op een onroerend goed alsmede de hoofdgebruiker van dat goed verboden zonder vergunning van burgemeester en wethouders dit goed of een daarop aanwezige zaak te gebruiken of het gebruik daarvan toe te laten voor het maken van handelsreclame met behulp van een opschrift, aankondiging

- of afbeelding in welke vorm dan ook, die vanaf de weg of vanaf een andere voor het publiek toegankelijke plaats zichtbaar is.
2. Het in het eerste lid gestelde verbod geldt niet ten aanzien van:
 - a. opschriften, aankondigingen en afbeeldingen in het inwendig gedeelte van een onroerende zaak;
 - b. opschriften en aankondigingen op zuilen, borden, muren of andere constructies, aangewezen door de overheid;
 - c. opschriften en aankondigingen betrekking hebbend op:
 - openbare verkoping, aanbiedingen ter verkoop, verhuur of verpachting van een onroerende zaak, voor zolang zij feitelijke betekenis hebben;
 - het beroep, de dienst, of het bedrijf dat in of op de onroerende zaak wordt uitgeoefend of waarvoor die zaak is bestemd, zomede op naamborden;mits deze opschriften en aankondigingen gezamenlijk geen grotere oppervlakte hebben dan 0,50 m² en geen van alle een grotere afmeting in een richting hebben dan 1,00 meter en mits deze opschriften en aankondigingen zijn aangebracht op of aan het onroerend goed;
 - d. opschriften betrekking hebbend op de naam en/of aard van in uitvoering zijnde bouwwerken en/of op de namen van degenen die bij het ontwerp en/of de uitvoering van het bouwwerk betrokken zijn, mits deze opschriften zijn aangebracht op borden bij of op de in uitvoering zijnde bouwwerken zelf en niet verlicht zijn, zulks voor zolang zij feitelijke betekenis hebben;
 - e. opschriften en aankondigingen aan gebouwen en inrichtingen van openbaar vervoer, indien deze zijn aangebracht ten dienste van dat vervoer;
 - f. opschriften en aankondigingen van kennelijk tijdelijke aard, voor zolang zij feitelijke betekenis hebben, mits van het aanbrengen ervan tevoren door of vanwege de rechthebbende of de hoofdgebruiker van de onroerende zaak schriftelijk kennisgeving is gedaan aan burgemeester en wethouders en dit college niet binnen 14 dagen na ontvangst van die kennisgeving van enig bezwaar heeft doen blijken. Zodanige opschriften en aankondigingen worden geacht hun tijdelijk karakter te hebben verloren, wanneer deze gedurende meer dan 9 weken op het onroerend goed aanwezig zijn.
 3. Het in het eerste lid gesteld verbod geldt voorts niet voor zover de Woningwet, op de Wet milieubeheer gebaseerde voorschriften, de Monumentenwet, de gemeentelijke monumentenverordening of artikel 2.1.5.1 van toepassing is.
 4. Een vergunning bedoeld in het eerste lid kan worden geweigerd:
 - a. indien de reclame, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand;
 - b. in het belang van de verkeersveiligheid;
 - c. in het belang van de voorkoming of beperking van overlast voor gebruikers van de in de nabijheid gelegen onroerende zaak.

Artikel 6.1

Strafbepaling

1. Overtreding van de bij of krachtens deze verordening gegeven voorschriften en beperkingen wordt, voor zover daarin niet bij wet, algemene maatregel van bestuur of provinciale verordening is voorzien, gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie als bedoeld in artikel 23 Wetboek van Strafrecht en kan bovendien worden gestraft met openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak.
2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid wordt overtreding van de volgende artikelen en de krachtens deze artikelen gegeven voorschriften en beperkingen gestraft met een geldboete van de eerste categorie als bedoeld in artikel 23 Wetboek van strafrecht: artikel 2.1.4.1, 2.1.4.3, 2.4.7, 2.4.8., 2.4.9, 2.4.10, 2.4.11, 2.4.12, 2.4.19, 2.4.24 en 4.4.6

Artikel 6.1a

Toezichthouders

1. Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze verordening zijn belast:
 - personen die bij bijzondere wetten met de opsporing van de daarin bedoelde strafbare feiten worden belast en;
 - personen die bij verordening zijn belast met het toezicht op de naleving van die verordening, een en ander voor zover het die feiten betreft en die personen zijn beëdigd.
2. Voorts zijn met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze verordening belast de door burgemeester en wethouders dan wel de burgemeester aangewezen personen.

Artikelen uit de Woningwet waarnaar in de beleidsregel verwezen wordt.

Artikel 1

1 Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

- a. bouwen: het plaatsen, het geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen of veranderen en het vergroten van een bouwwerk, alsmede het geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen of veranderen en het vergroten van een standplaats;
- c. gebouw: elk bouwwerk, dat een voor mensen toegankelijke overdekte geheel of gedeeltelijk met wanden omsloten ruimte vormt;
- f. bestemmingsplan: een bestemmingsplan als bedoeld in de Wet op de Ruimtelijke Ordening dan wel een stadsvernieuwingsplan als bedoeld in de Wet op de stads- en dorpsvernieuwing;
- m. inspecteur: de inspecteur van de volkshuisvesting;
- p. reguliere bouwvergunning: bouwvergunning als bedoeld in artikel 44, eerste lid;
- q. lichte bouwvergunning: bouwvergunning als bedoeld in artikel 44, derde juncto eerste lid;.r. welstandscommissie: door de gemeenteraad benoemde onafhankelijke commissie die aan burgemeester en wethouders advies uitbrengt ten aanzien van de vraag of het uiterlijk of de plaatsing van een bouwwerk of standplaats, waarvoor een aanvraag om bouwvergunning is ingediend, in strijd is met de redelijke eisen van welstand;
- s. stadsbouwmeester: door de gemeenteraad benoemde onafhankelijke deskundige die aan burgemeester en wethouders advies uitbrengt ten aanzien van de vraag of het uiterlijk of de plaatsing van een bouwwerk of standplaats, waarvoor een aanvraag om bouwvergunning is ingediend, in strijd is met redelijke eisen van welstand.

Artikel 40

- 1. Het is verboden te bouwen zonder of in afwijking van een vergunning van burgemeester en wethouders (bouwvergunning).
- 2. Ingeval een caravan als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel c, van de Wet op de openluchtrecreatie is aan te merken als een bouwwerk, is niettemin voor het plaatsen daarvan geen bouwvergunning vereist in de gevallen, bedoeld in het derde lid van genoemd artikel.

Artikelen uit de Bouwverordening waarnaar in de beleidsregel verwezen wordt.

Artikel 1.1

Bouwwerk

- Elke constructie van enige omvang van hout, steen, metaal of ander materiaal, die op de plaats van bestemming hetzij direct hetzij indirect met de grond verbonden is, hetzij direct of indirect steun vindt in of op de grond, bedoeld om ter plaatse te functioneren.

Bijlage 2

Checklist reclameborden:

Onderzoek:

- Waar staat de reclameprecies? (kadaster / informatie gemeente)
- Wie is eigenaar van de grond (is door de grondeigenaar toestemming gegeven?)
- Wie is eigenaar van het bord?
- Publiceren in de krant bij onvoldoende gegevens.

Is de Woningwet van toepassing, d.w.z. is sprake van een bouwwerk?

- Ja → Is legalisatie mogelijk? (toetsing beleidsregels m.b.t. welstandseisen)
- Ja → Legaliseren (Bouwvergunning verlenen)
- Nee → Aanschrijven
- Nee → Ga door

Is sprake van reclame op een Rijks- dan wel gemeentelijk monument?

- Ja → zie Monumentenwet dan wel gemeentelijke monumentenverordening
- Nee → Ga door

Is sprake van plaatsing van een reclame op, aan of boven de weg?

- Ja → Is legalisatie mogelijk / wenselijk? (toetsing aan artikel 2.1.5.1. A.P.V.)
- Ja → Legaliseren (Vergunning A.P.V. verlenen)
- Nee → Aanschrijven (artikel 4.7.3. A.P.V.)
- Nee → Ga door

Is sprake van één van de uitzonderingen van artikel 4.7.2. lid 2 A.P.V.?

- Ja → Toetsing aan artikel 4.7.3. A.P.V.: sprake van gevaar voor verkeer of ernstige hinder?
- Ja → Aanschrijven o.g.v. artikel 4.7.3. A.P.V.
- Nee → Geen verder activiteiten ondernemen
- Nee → Ga door

Er is sprake van een reclame waarop artikel 4.7.2. lid 1 A.P.V. van toepassing is.

- Ja → Is legalisatie mogelijk / wenselijk? (toetsing aan artikel 4.7.2. leden 1 en 4 A.P.V.)
- Ja → Legaliseren (Vergunning A.P.V. verlenen)
- Nee → Aanschrijven

Reclamevoertuig? (5.1.6. A.P.V.)

- Ja → Is legalisatie mogelijk / wenselijk? (toetsing)
- Ja → Legaliseren (Ontheffing verlenen)
- Nee → Aanschrijven
- Nee → Ga door

Legaliseren:

- Aanvraag laten indienen
- Afhandelen vergunningaanvraag

Aanschrijven:

- Horen
- Bestuursdwangaanschrijving verzenden waarin termijn wordt gesteld
- Na gestelde termijn indien nodig reclame-uiting van gemeentewege verwijderen
- Kosten verwijdering verhalen op eigenaar van de reclame-uiting

Bijlage 3

Plan van aanpak.

In dit handhavingstraject wordt de volgende werkwijze gehanteerd.

- Fase 1: Constatering en Onderzoek
- Fase 2: Voorbereiding en besluitvorming
- Fase 3: Aanschrijving
- Fase 4: Bezwaar, beroep en voorlopige voorziening
- Fase 5: Uitvoering

Deze fasering beginnen we in het Buitengebied en werken we vervolgens in zijn geheel af. Nadat de laatste fase is doorlopen starten we met de volgende groep volgens de indeling als in hoofdstuk 4 omschreven. Dit is niet om er maar een lang draderig geheel van te maken maar om één en ander overzichtelijk te houden.

Fase 1: Constatering en Onderzoek

In deze fase is sprake van een geconstateerde reclame-uiting. Past deze reclame-uiting binnen deze beleidsregel en is voor deze reclame-uiting in het verleden wel of geen vergunning verleent.

Fase 2: Voorbereiding en besluitvorming

De tweede fase richt zich op de formele, in de algemene wet bestuursrecht (Awb) geregelde, procedure inzake handhavingbesluiten. Deze tweede fase bestaat uit de volgende onderdelen:

1. Principebesluit college van B&W en brief uit naar belanghebbenden;
2. Hoorzitting c.q. zienswijzen;
3. Besluitvorming;

Fase 3: Aanschrijving

Nadat besluitvorming heeft plaatsgevonden, wordt de belanghebbende aangeschreven. De aanschrijving bevat ten minste de navolgende onderdelen:

- 1 Omschrijving overtreding en verwijzing naar het overschreden voorschrift;
- 2 Omschrijving gevolgde procedure;
- 3 Afweging van belangen (daarbij betrokken de eventueel ingediende zienswijze);
- 4 Besluit;
- 5 Bezwaarmogelijkheid en voorlopige voorziening;
- 6 Meer informatie.

Fase 4: Bezwaar, beroep en voorlopige voorziening

Tegen het besluit kan bezwaar worden aangetekend. Het indienen van een bezwaarschrift schorst de werking van het besluit niet. Slechts de voorzitter van de Sector Bestuursrecht van de Arrondissementsrechtbank te Zwolle kan een besluit schorsen. De Awb geeft dwingende regels met betrekking tot bezwaar, beroep en voorlopige voorziening. In het kader van dit plan van aanpak is het niet noodzakelijk daar verder op in te gaan.

Fase 5: Uitvoering

Het sluitstuk van de handhavingprocedure bestuursdwang is de uitvoering. De uitvoering bestaat uit de volgende onderdelen:

- 1 Constatering dat niet aan de aanschrijving is voldaan;
- 2 Voorbereiden bestuursdwang;
- 3 Aan betrokkenen berichten dat wordt overgegaan tot uitvoering (=feitelijk mededeling zonder bezwaar- en/of beroepsmogelijkheid);
- 4 Aan rechthebbenden op onroerende goed aanzeggen dat terrein zal worden betreden (mededeling ex. Artikel 5:27, lid 3, Algemene wet bestuursrecht);
- 5 Bestuursdwang;
- 6 Kosten verhaal (eventueel inclusief invorderingsprocedure)